

Muž 63let, ženatý, jedno dítě, nyní už je v důchodu, pracoval jako manažer ve firmě.

Jaká byla informovanost v době vašeho mládí ohledně sexuální výchovy?

V době mého dospívání byla společnost v otázce sexu podstatně méně informovaná nežli je mládež dnes. Žádná sexuální výchova ve školách nebyla, pouze dívky v jejich hodinách probíraly něco na toto téma. Bylo to tabu, spíše nechut', nebo ostych na téma sex a vše okolo se týkajícího. Moc se o tom v té době nemluvilo. Velice důležitá byla skutečnost, že v této době naší generaci tolik neohrožovaly pohlavní choroby např. AIDS.

Jak jste začal plánovat rodičovství?

Sexuálně jsem začal žít v druhé polovině šedesátých let. V této době jsem nepomýšlel na plánování rodičovství. Vše jsem nechával na partnerkách, jedinou antikoncepcí z naší strany byla otázka "bereš antikoncepci?" V případě záporné odpovědi se uplatňovala přerušovaná soulož. Ještě dnes si nejsem úplně jist, že to bylo nejšťastnější a nejbezpečnější řešení. Riziko otěhotnění partnerky při tehdejších sexuálních zkušenostech bylo opravdu dosti veliké. V mém okolí se v rámci těchto praktik uskutečnilo několik svateb. Pouze malé procento manželských párů zůstává dobrovolně bezdětných, a rodičovství lze tedy považovat za jisté vyústění manželství.

I u Vás vyústilo rodičovství v manželství?

Rodičovství ne, po návratu z vojenské prezenční služby jsem chtěl dále žít nevázaným životem, ale mé plány zkřížila sňatkuchtivá dívka a po krátké známosti jsem si ji vzal. Bylo mi 23 let. Vzpomínky mě vedou k tomu, že muž v tomto věku je na takto důležitý krok po sexuální stránce zralý, ale po stránce dospělosti ne.

Kdy tedy přišla doba na plánování rodičovství?

Po pár letech soužití jsme se snažili o vysněné dítě, ale bohužel se nedařilo. Oba jsme podstoupili zdravotní prohlídku a následně vyšetření. S výsledky lékařských prohlídek a vyšetření své manželky jsem nebyl nikdy obeznámen, ale do dnes ta žena děti nemá. Mně lékař řekl, že všechna vyšetření jsou v pořádku. Bylo mi řečeno, že máme být trpěliví a zkoušet to dále. V manželství jsme prožívali dobré i zlé, manželka kolikrát vyřknula, že by bylo ideální, kdyby se na celém světě rodily děti pouze rodičům, kteří si jejich narození skutečně přejí.

Neprovázelo Vás v počátcích štěstí, podařilo se to později?

Nezdary v otěhotnění mé ženy a všechny okolnosti ohledně dítěte měly za následek, že jsme si každý žil na vlastní pěst, a posléze upadal i sexuální život. Aby toho nebylo, málo potkalo nás neštěstí, při kterém jsme přišli o střechu nad hlavou - shořel nám dům. Jelikož pro nás manželství bylo v poslední době spíše utrpením, šli jsme každý svou cestou a po osmi a půl roce naše manželství skončilo rozvodem.

Myslíte, že rozvod byl řešením nezdárných pokusů o miminko?

Plánování rodičovství je snaha partnerského páru, aby otěhotnění a porod nastaly v nejvhodnější době. Ovšem když se nedaří, může to vést až k nenávisti partnerů a dovedl mě až k již zmiňovanému rozvodu. Je to můj subjektivní názor, ale život mi ho plně potvrdil.

Jak Váš život pokračoval dále?

Krátce po rozvodu jsem poznal svojí stávající manželku. Po pár měsících naší známosti mi oznámila, že je v jiném stavu. Žádné plánování, holá skutečnost! V době manželčina těhotenství jsme uskutečnili svatbu, malou, jen my a svědci. Dostupnost bydlení byla jednodušší, v té době jednou z hlavních podmínek získání bydlení byl sňatek a založení rodiny. Vzpomínám si, že do doby, než se syn narodil, jsem si neuvědomoval, jak se náš život změní. Dítě je běh na neskutečně dlouhou trať s nepředpokládanými překážkami. Kniha "Naše dítě,, a náš čistý rozum nám byly jediným vodítkem, jak se máme starat o naši ratolest. Ovšem když člověk chce a jsou partneři sami sobě oporou, tak dokáže neskutečně mnoho.

Plánovali jste další miminko?

Ne, že bychom nechtěli druhé dítě, ale tehdy v tu dobu jsme došli k závěru, že naše situace není tak dobrá, aby tento krok byl zodpovědný. Jeden z důvodů byla také skvělá manželčina pracovní příležitost. Posledním velkým rozhodnutím, co se týče dítěte, následovalo v mých 40 letech, když mi lékaři diagnostikovali nádorové onemocnění. V té době mi lékaři dali na výběr: zahájení okamžité léčby, nebo druhé dítě. Po léčbě už dítě nebudete moct mít. Tuto nabídku jsme zvažovali, ale po pečlivé úvaze jsem začal léčbu okamžitě.

Mohu se zeptat, co Vás vedlo k tomuto rozhodnutí?

Hlavní důvod našeho rozhodnutí byl můj věk, vím, že je sice moderní v dnešní době mít dítě ve věku důchodovém, ale nikdo nemyslí na okolnosti a na to kolik jim bude či už, nebude, až jejich dítě dospěje. Člověk v tomto věku, dle mého názoru, už není plnohodnotným rodičem. Jsem s manželkou velice hrdý na to, že máme alespoň jedno, mohu říci dobře připravené, dítě do života, které už je postaveno samo na vlastních nohách. A spíše je nyní oporou on nám. Právě u něj vidím, že, dnešní přístup a kritéria k plánovanému rodičovství jsou úplně jiná, než když jsme měli my v jeho letech.

Ráda bych věděla, jaká kritéria v plánování rodičovství Vašeho syna vidíte....?

Pozoruji prodloužení doby, kdy dospělé děti žijí déle ve společné domácnosti s rodiči. Objevuje se tendence odkládat sňatky a rození dětí na pozdější dobu, tomu nasvědčuje vyšší věk rodičů a také zakládat rodinu neformálně, tedy bez uzavření sňatku. V dnešní době je důležité před plánováním rodičovství mít plnohodnotné vzdělání, nastartovanou kariéru, zřízené a zařízené bydlení, atd. Nemají to v dnešní době mladí lidé jednoduché.